

విస్కవి కింప్

గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్ కంకల్టా దుతోంది. కాంపుకి ప్రారంభోత్సవం చేసినది. ఎం. ఓ. ని అప్పుడే సాగ నంపారు. మీరింగుకి వచ్చిన ఆ పూరి ప్రసిడెంటూ, స్టాగిక ఎం. ఎల్. ఎ కాంపు మెడికల్ ఆఫీసర్ వద్ద సెలవు తీసుకొని వెళ్ళిపోయారు. సభకు వచ్చిన పూరి పెద్దలంతా తమ దారిన తాము యిళ్ళ మొహం పట్టారు.

“వా సెక్రమీ” చేయించుకునే వారిని చుట్టుప్రక్కల పి. హెచ్. సి. వాసు ల్లోనూ, డిప్యూటీలోనూ హాస్పిటల్ కి చేర వేస్తున్నారు. చుట్టు ప్రక్కల పూర్వలో హెల్త్ విజిటింగ్స్ తమతమ పూర్వలోని వారి పేర్లను ముందుగా నమోదుచేయించి తమ పూరిలో ప్రాముఖ్యతను పెంచు కోవాలని ఎవరి మట్టుకు వారే తాపత్రాయ పడుతున్నారు.

ఆపరేషన్ థియేటర్లో డాక్టర్లు, నర్సులూ “ఇన్స్ట్రుమెంట్స్” (instruments) సర్దుకునే చూడా వుడిలో వున్నారు.

మరొకవైపు ఆపరేషన్ చేయించు కునే వారికివ్వవలసిన పాలూ, బ్రెడ్ ఏర్పాట్లు కొంతమంది చూస్తున్నారు.

ప్రోమోటర్ల ధాటికి తట్టుకుంటూ వచ్చిన వారి పూరూ పేరూ వ్రాసుకుని తేనులన్ని రిజిస్టర్ చేస్తున్న కృష్ణమూర్తికి తల ఎత్తడానికి కూడా తీరిక లేదు. ఒక్కొక్కరూ తమ తమ పూరూ, పేరూ చెప్పిముందుకు నడుస్తున్నారు.

“నీ పేరు”
“చెప్పనండి” తుపాకి గుండుటా వచ్చిన జవాబుకి ఆదిరి పడి తల ఎత్తి చూశాడు కృష్ణమూర్తి.

ఎదుట నలభైయ్యోళ్ళు ప్రాయంలో మొరటుగా కన్పించాడా వ్యక్తి.

“నీ పేరేమిటి?” మళ్ళీ రెట్టించాడు కృష్ణమూర్తి.

“చెప్పనన్నా కదండి. ఆయ్, మ రంతే నండి” నిర్లక్ష్యంగా తల ఎగరేసి అన్నాడు. ఆ వ్యక్తి.

“ఇదెక్కడి గొడవయ్యా! పోనీ నిన్ను ఇక్కడికు తీసుకు వచ్చి దెవరో చెప్పు”

“ఒకళ్ళు తీసుకు రావాలేంటుండి. పిల్లజ్జేకుండా ఆపరేషన్ చేస్తుండరని తెలిసొచ్చినా”

“ఏ పూరూ.” సహనం కూడ గట్టు కుంటూ అడిగాడు కృష్ణమూర్తి.

“చెప్పనన్నా కదండి!” విసుక్కున్నాడా వ్యక్తి.

“ఇదెక్కడి గొడవయ్యా! పూరూ, పేరూ చెప్పకపోతే ఏలా?” తల పట్టు కున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“అదేంటిండి? పూరూ పేరూ చెబుతే మా అవిడకు తెలిసిపోదూ! అలా కుదర్చు రెండి”

దబ్బుకి ఆశపడి పిల్లలు లేకుండానే ఆపరేషన్ చేయించుకోవాలనుకుంటున్నాడా? ఒక్కొక్కణం ఆలోచనలో పడ్డాడు కృష్ణమూర్తి.

“ఎంతమంది పిల్లలు!” నిదానంగా చూస్తూ అడిగాడు కృష్ణమూర్తి.

“ఉన్నారైంది నలుగురు” నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడా వ్యక్తి.

“మరింకేమియ్యా! ఆపరేషన్ మహ రాజులా చేయించుకోక”

“మరండుతేకదయ్యా! నేనిక్కడకు వచ్చింది” చిరాగ్గా అన్నాడా వ్యక్తి.

“మరి ఊరూ, పేరూ చెప్పడానికే మియ్యా! మేం నోట్ చేసుకోవాలి చెప్పు”

“అబ్బే అలా కుదర్చలేండి. నేను ఆపరేషన్ చేయించుకున్నట్టు మా ఆడ దానికి తెలియకూడదురెండి”

ఒక్క వ్యక్తి దగ్గరే క్యూ ఆగి పోయేసరికి మిగిలినవారిలో అసహనం బయలుదేరింది.

“ఏమిటి గొడవ?” కాంపు మెడికల్ ఆఫీసర్ డాక్టర్ హర్షవర్ధన్ దేబుల్ వద్దకు వచ్చాడు.

కుర్చీలోంచిచుట్టుకున్న లేచి నిలుచని పరిస్థితి వివరించాడు కృష్ణమూర్తి.

“చూడు బాబూ! మేం ఎవరెవరికి చేశామో రికార్డ్ చేసుకుని ప్రభుత్వానికి తెలియజేవాలి. అయినా ఊరూ పేరూ చెప్పకోవడంలో తప్పేమి వుంది?” మెల్లిగా నవ్వుజెప్పబోయాడు హర్షవర్ధన్.

“అబ్బే! అలా ఏలేదండి. నేను ఆప రేషన్ చేయించుకున్నట్టు తెలిస్తే తన జాగ్రత్తలో తానుండటండి మరి. ఈ ఈ దెబ్బతో మా ఆడదాని సంగతి తెలి పోవాలి” కళ్ళల్లో ఎర్రజీరలు ఏర్ప

డ్డాయి పూర్తిగా అయోమయంలో పడ్డాడు డాక్టర్ హర్షవర్ధన్. ‘ఊరూ పేరూ చెప్పకపోతే బైటకు పో!’ అన్నమాట నాలుక చివరపరకూ వచ్చింది. కానీ తమాయింతుకున్నాడు.

తమ జిల్లాకి రాష్ట్రంలో ప్రథమ స్థానం లభించాలనే పట్టుదలతో వున్నాడు తమ డి.ఎం.ఓ. తమ జిల్లాలో మిగిలిన కాంపులలోకంటే తన కాంపులో ఎక్కువ కేసులు జరగాలనే పట్టుదలతో పది హేను రోజులుగా నిర్విరామంగా కృషి చేస్తున్నాడు తాను. ఈ పరిస్థితిలో ఏ ఒక్క కేసు వదులుకోడానికి సిద్ధంగా లేడు తను. అందులోనూ ఆపరేషన్ కోసం వచ్చిన కేసుని వదులుకోవడమా? పూ...!

“చూడు బాబూ! ఇదిక్కడి పద్ధతి. నీ పూరూ పేరూ చెప్పడంవల్ల ప్రమాద మేముంది? పైగా నీ అంతట నువ్వు చేయించుకుంటే, సిన్ను చూసినా బుద్ధి తెచ్చుకుని వాళ్ళంతట వాళ్ళు వచ్చి ఆపరేషన్ చేయించుకుంటారు మిగిలిన వాళ్ళు కూడా” ఓపికగా నవ్వుజెప్ప బోయాడు హర్షవర్ధన్.

“కుదర్చండి. అలా కుదర్చన్నాను కదండి! నేనాపరేషన్ చేయించుకున్నట్టు ఏ మాత్రం తెలిసినా మా ఆడది దాని జాగ్రత్తలో తానుంటుంది. అలా కుదర్చండి. ఆపరేషన్ చేయించుకుని దాని బండారం బైటపెట్టాలండి”

“అంటే?” అయోమయంగా...

అల్లరికొడుకులూరి

గాడు దాక్టరు.

“అదంతే నంది. ఆయ్ మరంతే కదండీ!”

ఏదో మరుపు మెరిసినదైంది చూడ వర్తనకే. అంచే...? తాను వాసెక్టమీ చేయించుకున్న తరువాత తన భార్య గర్భవతి అయితే, ఆవిడకు అక్రమ సంబంధం వున్నట్లు నిర్ధారణ చేసు కుంటాడన్న మాట.

మనసులోనే నవ్వుకున్నాడు దాక్టర్. తాను వాసెక్టమీ చేయించుకుని తన భార్యకు శీల పరీక్ష పెడతన్నాడన్న మాట. బాగానే వుంది.

ఎక్కువ ఆలోచించడానికి సమయం లేదు. ఏదో విధంగా అతన్ని ఒప్పించి ఆపరేషన్ చేయడమే తన ధ్యేయం.

“నీ వివరాలేవీ ఖై టకు రావయ్యా! రెండో కంటి వాడికి తెలియనీయం. అండరి పేర్టూ నమోదు చేసుకున్న వెంటనే ఈ పుస్తకాన్ని పాఠ్యాఫీసుకి పట్టం పంపించి వేస్తాం. ఇక మీ ఆవిడకి విషయం ఎలా తెలుస్తుంది?”

“అలాగాండీ! అయితే మా ఆవిడకి విషయం తెలియదన్నమాటేగా! మరి విషయం పెద్ద మనిషి ముందే చెప్పొచ్చుకదండీ! అనవసరంగా, ఇంతసేపిలా నిలబెట్టెయ్యడమేం మర్యాదండీ?”

కృష్ణమూర్తివైపు కోపంగా చూశాడా వ్యక్తి.

‘బ్రతుకు బీవుదా!’ అనుకుంటూ అతని పూరూ, పేరూ గబగబా వ్రాసు కున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

క్యూ ముందుకు సాగిపోతోంది.

ఆరు నెలల తరువాత-

ప్రకృతిలో సీరియస్గా వున్న తన స్నేహితుడ్ని చూసి తిరిగి వస్తున్నాడు దాక్టర్ హర్షవర్తన.

కారు పూరి లోకి రాకుండానే, పూరి మొదట్లో వున్న గుడిసెంలో ఏదో కలకలం.

కారునీ, కారులో వస్తున్న దాక్టరు గారిని గుర్తుపట్టి కారు ఆపమన్నట్టుగా రోడ్డు కడ్డంపడి చేతులూపుతున్నారు కొంతమంది మనుష్యులు.

‘ఎవరికో ప్రాణం మీదకు వచ్చినట్టుంది’ అనుకుంటూ కారు ఆపాడు దాక్టర్.

“ఏమైంది?” విసుగ్గా చూశాడు.

“బాబూ! నారయ్య భార్యను పొడిచేశాడు. కొట్టుకుంటోంది బాబూ! అందులోనూ ఒట్టి మనిషికూడా కాదు. ఒక్కసారి తమరు చూస్తే....?” చేతులు నలుముకుంటున్నాడు ఒక వయసు మళ్ళిన వ్యక్తి.

“ఇక తప్పేదేముంది? కారు దిగి వారిని అనుసరించాడు. గుంపును దాటి లోపలికి వెళ్ళాడు. రక్తస్థ మడుగులో పడి కొట్టుకుంటోంది ఒక నడివయసు లోని స్త్రీ.

నాది చూద్దామని చేతిని అందుకునే సరికి అంతిమ శ్వాస విడిచిందా ఆభాగ్యురాలు.

దుర్మార్గుడు. భార్యను నిలువునా ఖాసి చేశాడు.”

“పాపం ఒట్టి మనిషికూడా కాదటగా!” ఎవరిదో సానుభూతి.

“ఆ! నాలుగో మాసంట. పిల్లల కోడిలా ఎప్పుడూ పిల్లలేనా అని వాడు సతాయిస్తాడేమోననే భయంతో వాడికి

తెలియనీయలేదు. చివరికి రోజు తెలిసి నట్టుంది. తెల్లవారిందగ్గరి నుండి ఏదో గొడవ పడుతూనే వున్నారా మొగుడూ పెళ్ళాలిద్దరూ” ఎవరో వివరిస్తున్నారు.

“బాగుంది. పిల్లలు పుట్టుకు వస్తున్నారని భార్యను చంపుకుంటారా? కలికాలం” అడవాళ్ళు టిగ్గులు నొక్కుకున్నారు.

“అవునురా! మా ఆవిడను పొడిచి పారేశాను. పరాయి మగాళ్ళని మరిగిన అడదాన్ని ఎలుకోడానికి మీలా సిగ్గు, శరంలేని మనిషి కావ్రానేను. ఇన్నాళ్ళూ అదేదో వత్తిత్తు కబుర్లు చెబుతుంటే, నేనో అను మానవు వెధవననూరు కదరా, ఇప్పుడు చెప్పండి. నేను ఆపరేషన్ దేయించు కున్నాకా, ఇంత కాలానికి దానికి నెల తప్పడమేమి? వాడెవడో తెలిస్తే వాణ్ణి కూడా అడ్డంగా నరికి పారేస్తాను. అందుకే, అందుకేరా, నేను ఆపరేషను చేయించుకున్నట్లు మీ తెవరికి తెలియనీయండి.”

ఆవేశంలో అరుస్తున్న అతగాడ్ని చూస్తూ అలాగేనిలబడి పోయాడు హర్షవర్తన ఆ వ్యక్తి.

“అయ్! మరధంతే నంది. నేను ఆపరేషన్ చేయించుకున్నట్లు మా ఆడదానికి తెలియకూడదండీ. తెలిస్తే, దాని జాగ్రత్తలో అది వుండదండీ మరి?” ఈ దెబ్బతో దాని సంగతి తెలిపోవాలంది. ఆ నాడు కాంపులో అతనన్న మాటలు చెప్పల్లో గింగురు మన్నాయి.

తన వాసెక్టమీ చేయించుకున్న తరువాత భార్యకు నెల తప్పించని తెలిసి హత్య చేశాడన్న మాట.

ఇక పోస్ట్ మార్టమ్, పోలీసు కేసు అంతా రొటీన్.

మెల్లిగా నిట్టూర్చి, తలవంచుకుని బైటకు వచ్చాడు తన కారు వద్దకు.

డ్రైవింగ్ సీటులో కూర్చుని “ఇగ్నీషన్ కి” తిప్పాడు.

గుండె కలుక్కుమంది.

“అవును! వాసెక్టమీ చేయించుకున్న తరువాత ఆరునెలల లోపు మళ్ళీ పిల్లలు పుట్టే అవకాశం వుందనీ, కాబట్టి ఆరు నెలలు జాగ్రత్తగా వుండాలనీ, ఆరోజునే ఆ వ్యక్తికి సూచనలిచ్చాడతను?”

భగవాన్! ఎవరిది నేరం?

ఎవరిది పాపం?